

200704798/1.

Datum uitspraak: 15 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/37939 van de rechtbank
's-Gravenhage van 26 juni 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 12 juli 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 juni 2007, verzonden op 27 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 24 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

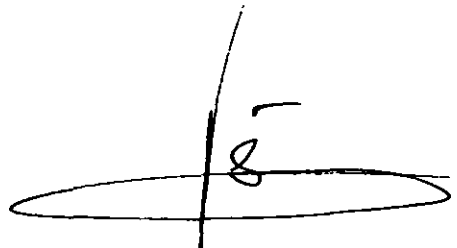
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

307.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/37939 BEPTDN

Inzake : , eiseres, V-nummer woonplaats
kiezende ten kantore van haar gemachtigde, mr. P.C.M. van
Schijndel, advocaat te Den Haag,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde
mr. W. Vrooman, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiseres, geboren op , bezit de Amerikaanse nationaliteit. Bij schrijven van 14 januari 2005 heeft zij een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), met als doel "verblijf bij partner". Op deze aanvraag is door verweerder op 26 oktober 2005 afwijzend beslist. Eiseres (haar partner) heeft tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend. Op 12 juli 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.
2. Bij schrijven van 4 augustus 2006 heeft eiseres tegen dit besluit een beroepschrift ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.
3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 29 mei 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.
2. Eiseres stelt dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte zijn oordeel, dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd met als doel verblijf bij partner heeft gehandhaafd. Daartoe heeft zij aangevoerd dat destijds een arbeidsovereenkomst, een werkgeversverklaring en salarisspecificaties zijn

Reg. Nr. AWB 06/37939 BEPTDN

2

overgelegd. De werkgever van referent beschikt niet meer over registratieberichten van het UWV. Er is sprake van een aan het bestreden besluit ten grondslag liggend onzorgvuldig onderzoek, nu verweerder niet zelf op zoek is gegaan naar de relevante gegevens.

Voorts heeft zij aangevoerd dat in het bestreden besluit ten onrechte geen overweging is opgenomen over art. 8 EVRM en de daarmee samenhangende belangenafweging.

Tenslotte heeft zij naar voren gebracht dat zij ten onrechte niet in bezwaar is gehoord.

3. Verweerder stelt zich onder verwijzing naar de ingediende stukken op het standpunt dat eiseres niet voor de gevraagde vergunning in aanmerking komt en dat uitzetting niet achterwege hoeft te blijven, aangezien niet kan worden beoordeeld of aan het middelenvereiste van art. 16, 1^e lid, c, Vw is voldaan.

4. Ingevolge artikel 14, lid 2, Vw 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Daarbij is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden.

Artikel 3.4, lid 1, onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) vermeldt dat de in artikel 14, lid 2, Vw 2000 bedoelde beperkingen verband houden met gezinshereniging of gezinsvorming.

De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdende met gezinsvorming kan ingevolge het bepaalde in artikel 3.22, tweede lid van het Vb 2000 worden verleend aan de vreemdeling indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van die wet, worden afgewezen, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Ingevolge artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000 wordt de verblijfsvergunning verleend met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag waarop de aanvraag is ontvangen.

Ingevolge artikel 3.75, eerste lid, van het Vb 2000 zijn de in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan duurzaam, indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.

Ingevolge het derde lid zijn, in afwijking van het eerste lid, middelen van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst eveneens duurzaam, indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan gedurende nog zes maanden beschikbaar zijn. Indien tijdens de

periode van drie jaren gedurende een periode van in totaal niet langer dan zesentwintig weken een werkloosheidsuitkering is ontvangen, wordt die uitkering gelijkgesteld met inkomen uit arbeid in loondienst.

Ingevolge artikel 3.74, onder d, van het Vb 2000 zijn ingeval van gezinsvorming de in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan voldoende, indien het netto-inkomen gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantie-bijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet. Het beleid met betrekking tot bestaansmiddelen is neergelegd in de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) in deel B1, hoofdstuk 4.3.

Ingevolge dat beleid geldt als hoofdregel dat vreemdelingen die in Nederland willen verblijven, zelfstandig en duurzaam moeten beschikken over voldoende middelen van bestaan. In bepaalde gevallen dient degene bij wie de vreemdeling in Nederland wil verblijven aan dit vereiste te voldoen. De middelen van bestaan dienen zelfstandig te worden verworven. Daarnaast dienen zij duurzaam beschikbaar te zijn en van voldoende hoogte. Op enig moment tussen de datum van indiening van de aanvraag en het moment waarop op die aanvraag wordt beslist, moet gelijktijdig worden of zijn voldaan aan die drie elementen van de middelen van bestaan. De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wordt afgewezen indien de vreemdeling dan wel degene bij wie hij in Nederland wil verblijven niet aan dat middelenvereiste voldoet.

Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bij herhaling heeft overwogen (zie onder meer haar uitspraak van 25 maart 2003, nr. 200300328/1, JV 2003, 187 en van 19 juni 2006, nr. 200601672/1, JV 2006, 319), dient de vraag of referent duurzaam over voldoende middelen van bestaan beschikt te worden beoordeeld naar het tijdstip van ontvangst van de aanvraag, het moment van het nemen van de beschikking, dan wel op enig tussnliggend moment.

5. De rechtbank overweegt het volgende.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van de zijde van eiseres niet is aangetoond dat referent, gedurende de relevante periode, zelfstandig en duurzaam beschikte over voldoende middelen van bestaan. Daarbij wordt het volgende in aanmerking genomen.

Op grond van het bepaalde in artikel 4:2, tweede lid, van de Awb is het aan de aanvrager om bij de indiening van de aanvraag de gegevens en bescheiden over te leggen die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs kan beschikken. Daaronder vallen tevens gegevens en bescheiden met betrekking tot de hoogte, de duurzaamheid en de bronnen van het inkomen van referent.

Uit de stukken is de rechtbank gebleken dat de gevraagde inkomensgegevens worden vermeld in de bijlage (onder blok "bewijsstukken inkomen") bij de door eiseres ingediende aanvraag van 14 januari 2005.

Aangezien eiseres niet alle gevraagde inkomensgegevens heeft verstrekt is zij bij brief van 8 september 2005 andermaal de gelegenheid geboden de ontbrekende inkomensgegevens te verstrekken. In de nadien toegezonden

Reg. Nr. AWB 06/37939 BEPTDN

4

gegevens ontbrak andermaal een kopie van de arbeidsovereenkomst van referent en het (registratie)bericht van het UWV.

Het gegeven dat het registratiebericht van het UWV eerst sedert 1 januari 2006 niet langer wordt verstrekt, maakt niet dat referent een dergelijk bericht bij zijn indiensttreding per 1 januari 2000 niet zou hebben ontvangen. Ook is niet gebleken dat eiseres anderszins heeft aangetoond dat bij referent sprake was van legale arbeid, namelijk arbeid waarvoor naast belastingen ook premies sociale verzekering worden afgedragen.

Voorts kan niet staande worden gehouden dat in het bestreden besluit ter zake artikel 8 EVRM geen overweging is opgenomen, nu eiseres in bezwaar niets heeft aangevoerd met betrekking tot artikel 8 van het EVRM en verweerder de overwegingen in het primaire besluit ten aanzien van deze bepaling in het thans bestreden besluit heeft overgenomen en ingelast.

Met betrekking tot de grond van eiseres dat zij niet op haar bezwaarschrift is gehoord, overweegt de rechtbank het volgende.

De vraag of in bezwaar al dan niet een hoorplicht bestaat wordt beheerst door het bepaalde in hoofdstuk 7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Uitgangspunt is dat er een hoorplicht bestaat, tenzij een van de uitzonderingen van artikel 7:3 Awb zich voordoet.

De rechtbank is, gelet op de inhoud van het bezwaarschrift bezien in samenhang met hetgeen eiseres in eerste instantie heeft aangevoerd en hetgeen in de primaire beslissing daaromtrent is overwogen, van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar en dat deswege van het horen van eiseres kon worden afgezien. De rechtbank kent in dit verband met name gewicht toe aan het feit dat ook in bezwaar de bij herstelbrief van 8 september 2005 verzochte stukken zonder nadere uitleg niet zijn overgelegd.

6. Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning. Voorts is niet gebleken van overige feiten of omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden.

7. Het beroep is derhalve ongegrond.

8. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

Reg. Nr. AWB 06/37939 BEPTDN

5

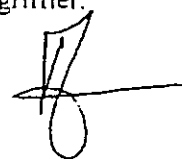
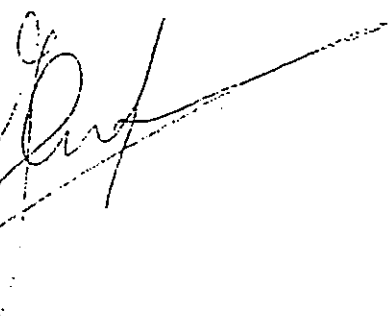
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. T. Sleeswijk Visser - de Boer en uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007, in tegenwoordigheid van H. Pop, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nader: informatie www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:

27 JUNI 2007

Voor ~~door~~ conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT

inzake:

wonende te
gemachtigde mr F.C.M. van Schijndel

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te 's-Gravenhage,
gemachtigde:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

Mevrouw (hierna: appellante), geboren op , van Amerikaanse nationaliteit, wonende te 's aan het adres , te dezer zake woonplaats kiezende te (2535 JT) 's-Gravenhage aan het adres Duinweg 9 ten kantore van de advocaat en procureur mr F.C.M. van Schijndel, die ten deze voor appellante occupeert en die hierbij verklaart, door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om namens haar het onderhavige hoger-beroepschrift in te dienen;

Dat appellante in hoger beroep komt van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, d.d. 26 juni 2007, verzonden 27 juni 2007, AWB 06/37939, IND-dossiernummer 0501-24-0006, in welke zaak de rechtbank het beroep van appellante, gericht tegen de beschikking op bezwaar van de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, ongegrond heeft verklaard;

Dat appellante een afschrift van genoemde uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, hecht aan het onderhavige hoger beroepschrift;

Dat appellante de navolgende grief wenst aan te voeren tegen de voormelde uitspraak van de rechtbank:

Grief 1.

De rechtbank heeft de artikelen 3:2 en 3:47 Algemene Wet bestuursrecht en de artikelen 3.16 en 3.22 Vreemdelingenbesluit 2000 geschonden, door te overwegen dat de toenmalige Minister zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van de zijde van appellante niet is aangetoond dat referent, gedurende de relevante periode, zelfstandig en duurzaam beschikte over voldoende middelen van bestaan. De rechtbank miskent dat uit de overgelegde stukken voldoende volgt dat wel degelijk aan het middelenvereiste wordt voldaan en dat daaraan niet kan afdoen dat geen arbeidsovereenkomst en registratiebericht van het UWV werd overgelegd.

Toelichting op grief 1.

Appellante heeft een verblijfsvergunning regulier verzocht met als doel gezinshereniging/-vorming met de heer

De aanvraag werd afgewezen omdat appellante niet alle inkomensgegevens zou hebben verstrekt, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de onderhavige aanvraag. Uit de beslissing op bezwaar blijkt dat de arbeidsovereenkomst van de heer wordt bedoeld, alsook het registratiebericht van die arbeidsovereenkomst van het UWV.

De vraag is hier op de eerste plaats of niet reeds uit de overgelegde stukken voldoende volgt dat wel degelijk aan het middelenverciste wordt voldaan. Er werden immers loonspecificaties overgelegd alsook een werkgeversverklaring. Uit deze stukken kan worden afgeleid dat de heer per 1 januari 2000 in vaste dienst is van Sogeti Nederland BV, dat de werkgever niet van plan is om het dienstverband binnenkort te beëindigen, en dat zijn netto inkomen meer dan voldoende is.

In het rechtbankdossier werd niet de arbeidsovereenkomst aangetroffen, zodat aangenomen moet worden dat deze in primo en in bezwaar niet werd overgelegd. De vraag is vervolgens wat de toegevoegde waarde zou zijn van de overeenkomst waar het gaat om de duurzaamheid van de arbeidsovereenkomst en de hoogte van het salaris, nu uit de werkgeversverklaring en de loonspecificaties reeds duidelijk wordt dat de inkomsten duurzaam en voldoende zijn. Appellante meent dat er geen toegevoegde waarde is, zodat niet kan worden gesteld dat de duurzaamheid en hoogte van het inkomen niet toetsbaar zou zijn voor de Minister.

Juist is dat er geen registratiebericht van het UWV terzake de arbeidsovereenkomst van de heer werd overgelegd.

De heer heeft nimmer een dergelijk registratiebericht ontvangen. De werkgever van de heer heeft het registratiebericht ook niet. Sinds 1 januari 2006 verstrekt het UWV geen registratieberichten meer. Het resultaat is dat het verzochte registratiebericht onmogelijk kan worden overgelegd.

De vraag is in hoeverre het niet overleggen van het registratiebericht van het UWV terzake de arbeidsovereenkomst van de heer een beletsel is om tot verblijfsaanvaarding te komen.

In B1/4.3.1. Vc 2000 staat vermeld:

"Het beschikken over inkomen uit arbeid in loondienst wordt aangestaan door het overleggen van:

- een afschrift van een officieel document waaruit blijkt dat de arbeidsovereenkomst bij de uitvoeringsinstelling is aangemeld (zie ook hiervoor onder 'verificatie in geval van twijfel'). Als dit bewijsstuk niet bij het indienen van de aanvraag is overgelegd, hoeft de aanvrager niet in de gelegenheid te worden gesteld dit alsnog te overleggen, indien geen twijfel bestaat dat de vereiste premies worden afgedragen".

De eis van overlegging van een registratiebericht is in het leven geroepen, omdat de Minister zeer sterke twijfels had bij het afdragen door agrarische loonbedrijven van belasting en premies. De Minister had die twijfel niet ten aanzien van andere bedrijven dan die agrarische loonbedrijven.

De Minister heeft in een herstelverzuimbrief genoemd registratiebericht opgevraagd bij appellante omdat het niet werd overgelegd bij de aanvraag.

Het tegenwerpen van het niet-overleggen van een registratiebericht dient te worden gemotiveerd door de Minister, nu de Minister niet in alle gevallen, immers alleen bij twijfel of de belasting en premies worden afgedragen door de werkgever, het niet-overleggen van een registratiebericht tegenwerpt.

Waarom de Minister het niet-overleggen van een registratiebericht in casu heeft tegengeworpen, motiveert de Minister ten onrechte niet. Waarom de Minister twijfel heeft ten aanzien van Sogeti Nederland BV of Sogeti Nederland BV wel de belasting en premies betaalt is volstrekt onduidelijk.

Indien er van uit te worden gegaan dat de Minister met betrekking tot Sogeti Nederland BV twijfelt of door Sogeti Nederland BV belasting en premies worden afgedragen, hoeft het niet-overleggen van een registratiebericht nog steeds niet in de weg te staan aan inwilliging van het verzoek om gezinshereniging.

In B1/4.3.1. Vc 2000 staat vermeld:

"Verificatie in geval van twijfel.

Om te kunnen vaststellen of er sprake is van legale arbeid wordt alleen in geval van twijfel geverifieerd bij de desbetreffende uitvoeringsinstelling of de werknemer dat geregistreerd staat. Er

kan daar nagegaan worden wat de aard van het dienstverband is en of er premies voor de betreffende werknemer worden afgedragen.”.

.....
"Voorts wordt in genoemde twijfelgevallen ook geverifieerd bij de Belastingdienst of ter zake belastingen worden afgedragen. Dan geldt mutatis mutandis hetzelfde als voor af te dragen premies.”.

Met andere woorden: indien de Minister twijfels heeft terzake het afdragen door de werkgever van belasting en premies, controleert de Minister het registreren van de arbeidsovereenkomst en de afdracht van belasting en premies bij de uitvoeringsinstelling en belastingdienst. De Minister controleert bij twijfel omtrent afdracht door de werkgever van belasting en premies bij de uitvoeringsinstelling en belastingdienst, om daarna vast te stellen of er al dan niet sprake is van legale arbeid.

Hier voorgaande betekent dat het niet-overleggen van een registratiebericht op zich niet kan leiden tot afwijzing van de aanvraag. Immers de werkelijke afwijzingsgrond is dat er geen sprake is van legale arbeid omdat er geen afdracht is door de werkgever van belasting en premies. Daarbij heeft de Minister conform het gestelde in de Vc een controlerende taak. Indien de Minister zelf geen controle uitvoert, is dat in strijd met de Vc en vindt er geen zorgvuldig onderzoek plaats voorafgaand aan het besluit.

Grief 2.

De rechtbank heeft de artikelen 3:2, 3:47, 7:2 en 7:3 Algemene Wet bestuursrecht geschonden door te overwegen dat de toenmalige Minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar en dat deswege van het horen van appellante in bezwaar kon worden afgezien. De rechtbank miskent dat reeds uit artikel 3.13, tweede lid Vreemdelingenbesluit 2000 voortvloeit dat er bij verzoeken als de onderhavige geen sprake kan zijn van een kennelijk ongegrond bezwaar. De rechtbank miskent verder dat daar waar ten minste enig bewijs is aangedragen voor de stelling dat aan het middelenvereiste wordt voldaan, terzake het bezwaar op het punt van het middelenvereiste (de afwijzingsgrond) niet kan worden gesteld dat deze kennelijk ongegrond is. De rechtbank miskent tenslotte dat een belangenafweging in het kader van artikel 8 EVRM (de positieve verplichting) op zich al de stelling rechtvaardigt dat geen sprake kan zijn van een kennelijk ongegrond bezwaar.

Toelichting op grief 2.

Ingevolge artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) stelt een bestuursorgaan, voordat het op bezwaar beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te worden gehoord.

Ingevolge artikel 7:3 van de Awb kan van het horen van belanghebbenden worden afgezien indien:

- a. het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk is,
- b. het bezwaar kennelijk ongegrond is,
- c. de belanghebbenden hebben verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord, of
- d. aan het bezwaar volledig tegemoet wordt gekomen en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad

De toenmalige Minister heeft het bezwaar kennelijk ongegrond geacht.

In artikel 3.13, eerste lid Vreemdelingenbesluit 2000 wordt bepaald dat de verblijfsvergunning bepaalde tijd verband houdende met gezinshereniging wordt verleend indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 t/m 3.22 Vreemdelingenbesluit 2000 genoemde voorwaarden. In artikel 3.13, tweede lid Vreemdelingenbesluit 2000 wordt bepaald dat in de overige gevallen de verblijfsvergunning als bedoeld in het eerste lid kan worden verleend.

Indien de verblijfsvergunning kan worden verleend, ook al wordt niet voldaan aan alle in de artikelen 3.16 t/m 3.22 Vreemdelingenbesluit 2000 genoemde voorwaarden, dan kan reeds op basis van het tweede lid worden gesteld dat er geen sprake kan zijn van een kennelijk ongegrond bezwaar, daar waar het gaat om gezinshereniging/vorming.

[REDACTED]

Er werden in elk geval door appellante loonspecificaties van de heer [REDACTED], overgelegd alsook een werkgeversverklaring met betrekking tot de heer [REDACTED]. Uit deze stukken kan worden afgeleid dat de heer [REDACTED] per 1 januari 2000 in vaste dienst is van [REDACTED], dat de werkgever niet van plan is om het dienstverband binnenkort te beëindigen, en dat zijn netto inkomen meer dan voldoende is.

Op grond van de wel overgelegde stukken met betrekking tot het middelenvereiste kan worden gesteld dat er geen enkele sprake kan zijn van een kennelijk ongegrond bezwaarschrift. Het bezwaarschrift kan alleen dan kennelijk ongegrond zijn, indien er geen enkele twijfel over kan bestaan dat niet wordt voldaan aan het middelenvereiste. Die twijfel is er uiteraard reeds op basis van de werkgeversverklaring en loonspecificaties. Indien de werkgeversverklaring en loonspecificaties voor juist worden gehouden (er is geen enkele aanleiding om dat niet te doen), kan er geen enkele andere conclusie zijn dat het inkomen van de heer [REDACTED] duurzaam en voldoende is, derhalve wordt voldaan aan het middelenvereiste.

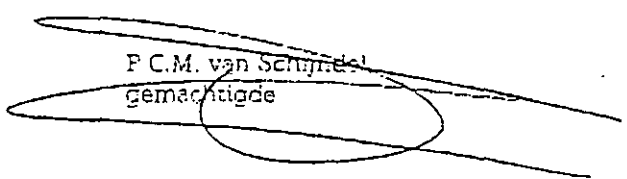
Tenslotte wordt opgemerkt dat de Minister artikel 8 EVRM dient te toetsen. Evident is dat de heer [REDACTED] is geworteld in Nederland, hij zijn sociale en economische leven in Nederland heeft (hij werkt sinds 1 augustus 2000 in vast dienstverband voor [REDACTED], hij geen enkele binding heeft met de Verenigde Staten en Mexico, zijn familie (moeder en zuster) in Nederland woonachtig is. Het kan van hem in redelijkheid niet worden gevergd zijn hier verworven positie en het contact met zijn familie op te geven. De belangen van appellante om verolijf verleend te krijgen zijn duidelijk. Het belang van de Nederlandse overheid is daarentegen niet althans overduidelijk minder aanwijsbaar.

De hierbedoelde belangenafweging rechtvaardigt op zich al het horen in bezwaar.

Conclusie:

Appellante concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het beroep tegen de voornoemde beschikking op bezwaar van de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

's-Gravenhage, 11 juli 2007

F.C.M. van Schijndel
gemachtigde